

Over Øjeldet.

Fortælling

af

Friedrich.

— — —

(Fortsettelse.)

"Det har ikke været mig til Skade, Moder," svarede Hansel og forlod Kammeret.

Jægt trak han på sig sin Søndagsjalle, thi fra Dalen klang allerede Kirkeskollerne, der talte til Messie, op til ham. Han tog Hatten ned fra Knagen, og da han saa paa Hullet i den, blev han først Gang sig bevidst, hvor dybt han havde David.

Han steg ned i Dalen. Sneen laa høj, men som tidligere brød han sig ikke med lyftigt Overmod Bej igennem den. Oberburgstejn laa indhyllet i Taage, og ligesom en fast Bag trak Skyerne hen over Øjeldet. Kun Unterburgstejnens Hus laa klart for ham, som om det vilde udordre ham.

Det Hele virkede bittert og nedstemmende paa ham, og kun med Mojs formaade han at bane sig Bej igennem Snemaserne.

Da han endelig traadte ind i Kirken, var Messen allerede begyndt. Langsomt og med den gennemborede Hat i Haanden gik han frem in mellem Kirkeholene og jaa ikke til Siden, for ikke at forstyrre Andagten. Midt i Gangen imellem Stolestaderne blev han staende, løstede Hatten op for Ansigtet og læste sagte sit Hæder vor i den.

Da først saa han sig om og føer uvisstaligt sammen, da han stod lige ved Siden af sin Hjænde. Hans Øjne modte Unterburgstejnens styrrende Blit; han saa, hvoredes dennes Ansigt blegnede, og hans suere Stikkelskalv. Den stjældige Stark havde troet ham død og begravet under Sneen, og nu stod han pludsig ved Siden af ham.

Gladende flammede hans Øjne; i nogle Sekunder udholdt Unterburgstejnens dette Blit, derpaa traadte han vallende tilbage. Hansel havde vanskeligt ved at styre sig for at springe frem, gribe han i Brystet og højlydt raae ham ind i Ansigtet, at han havde villet begaa et Snig-mord, — men Stedets Hellighed holdt ham tilbage.

Gudsstjenesten var tilende.

Da Hansel forlod Kirken, sagde hans Øjne forsiges efter hans Hjænde, men denne havde forladt Gudsstjenesten tidligere end han. Med sine Venner gik han derpaa ind i Gjæstgiveriet. Det gjæredede og stormede i ham, thi den Øphidselse, hvori han lige siden Rarten havde været, havde endnu ikke lagt sig.

Davids blege Ansigt og hans styrrende, forstørrelse Blit havde givet ham Vis-hed for, at han ikke havde taget fejl i sin Mistanke, og dog kunde han ikke trade hen og anlæge ham, da han jo ikke turde tilstaa, at han havde haft en Sammen-komst med sin Eistede.

Bed Bodet ved Siden af ham havde flere af Unterburgstejnens Venner slægt sig ned, men hvad bekymrede han sig om det! Han dræt hurtigt, for at bekæmpe det i ham gjærende Raeri, men Vinen lod kun dette endnu mere blusse op. Det Sted paa Hovedet, hvor Kuglen havde frejet ham, brenede paan.

Unterburgstejnens Venner ved Side-bordet talte om hans forestaende Bryllup, og hvor stor Tilvoelst hans Gaard vildt erholder, naar Oberburgstejn blev lagt til den.

"Saa bliver Ingen her lig ham i Nigdom," sagde en gammel Bonde. "Om jeg var Oberburgstejn, saa vilde jeg ogsaa give ham min Datter, thi en bedre Mand end David kunde han ikke finde forinden."

Den Gamle tænkte ikke ved denne sin Tale at kramme Hansel; han vildste ikke engang, at denne ellerslede Mojs, men den unge Karl sit som et Dolkstilk ved elsket af hans Ord. Han folte sig fristet til at springe op og raae over til den Gamle, at Mojs aldrig skulle blive den overmodige Uslings Kone; men han lagde Baand paa sig og lod Ordene gjøre i sig og bringe yderligere Ræring til sin Bede.

Hansels Venner havde ingen Anelse om, hvad der foregik indeni ham, thi han lo højt og klækkede med dem, saa Glassene klirrede.

"Hansel," raaede Sepp Plankenstein for at drille Venner, "David var her igaarstæs. Vi talte om, hvor heldig Du altid var paa Gmefejagten, thi indtil nu er Du aldrig vendt tomhændet tilbage. Han paastod, at det sidste Dyr, Du havde bragt med Dig hjem, var en Bul, der var død af Albe oppe paa Bergstræningen."

Som en Pante, der brænder ud og dør paa naar Krubet og frembringer Eksplosionen, saaledes forholdt det sig med Hansels Forbitrelse. Det havde gjæret og gjæret i ham, hans Venner havde ikke lagt Mærke til, hvoredes Alden i Stil-

hed havde grebet om sig; Vennerens Spog var Hunken, der faldt ned i Krudttonden.

Som et Lyn sprang han op fra sin Plads, hans Kinder vare blege, hans Øjne lynde, hans hele Legeme zittrede. Enhver Selvbeherrelse havde forladt ham.

"David er en lognagtig Knægt!" udraabte han heftigt. "Klar Du møder ham, saa sig ham, at min Kugle træffer flere end hans, og sig ham tillige, at han gjor Det i at undvige mig, thi jeg har Noget at afgjøre med ham, som ikke lader sig fredeligt udjorne." Saaledes stal det gaa ham!" vedblev han, idet han greb sit Glas og stodte det mod Bordet med saadan Kraft, at Splinterne slo helt op i Taget.

"Hansel, hvad gaar der vel af Dig?" raaede hans Venner forstørrelse, da de ikke kunde forstå hans Øphidselse.

"Jeg har kun villet spøge med Dig, Du har da ellers kunnet forstaa en Spog," raaede Sepp halvhojt.

Hansel havde sat sig ned igjen og stirrede stift hen for sig.

"Lad være med saadan Spog," sagde han i en roligere Tone. "Men hvad jeg har sagt, tager jeg ikke tilbage. Sig Unterburgstejnens, at min Kugle træffer flere end hans, og at naar han undgaar mig, saa er det bedre for ham end for mig."

"Hvad har Du at bestille med ham?" raaede Franz Steger.

"Hold nu op med at spørge," svarede Hansel afgørende. "Giv mig et Glas og mere Vin! Vi vil drinke sammen!"

For at blive Hære over sin Sinds-stemning, dræt han hurtigt Glas efter Glas, og Vennerne forstede ikke sin Virkning. Hansel var snart igjen lige saa lyftig som tidligere.

* * *

Vennerne tænkte jo ikke til, hvad der foregaldt mellem Hansel og David. Efter det første Mod, havde Mojs haft med Mojs, var de bleven enige om, ofte at mødes, og begge de lykkelige unge Mennesker træfte hinanden mangen Nat under en overhængende Klippe i Nærheden af Oberburgstejn. Det varede i Ly mod vind og vejr, og der byggede de gyldne Planer for Fremtidens.

Mojs traadte nu med mere rolig Beslæthed op imod sin Faders Haardhed.

Han henvendte aldrig et venligt Ord til hende; det var hende endogtaa hjært, at han forlod hende til Bished.

Med sine Venner gik han derpaa ind i Gjæstgiveriet. Det gjæredede og stormede i ham, thi den Øphidselse, hvori han lige siden Rarten havde været, havde endnu ikke lagt sig.

Davids blege Ansigt og hans styrrende, forstørrelse Blit havde givet ham Vis-hed for, at han ikke havde taget fejl i sin Mistanke, og dog kunde han ikke trade hen og anlæge ham, da han jo ikke turde tilstaa, at han havde haft en Sammen-komst med sin Eistede.

Bed Bodet ved Siden af ham havde flere af Unterburgstejnens Venner slægt sig ned, men hvad bekymrede han sig om det! Han dræt hurtigt, for at bekæmpe det i ham gjærende Raeri, men Vinen lod kun dette endnu mere blusse op. Det Sted paa Hovedet, hvor Kuglen havde frejet ham, brenede paan.

Unterburgstejnens Venner ved Side-bordet talte om hans forestaende Bryllup, og hvor stor Tilvoelst hans Gaard vildt erholder, naar Oberburgstejn blev lagt til den.

"Og David beroligede sig, saa tungt det end faldt ham.

En Dag sad Mojs alene i sit Kammer. David var ikke kommen, og hendes Fader var gaat i Stoen for at se til Sommerhuggerne. Hun tænkte paa Hansel, og paa lang Tid sang hun nu for første gang en Sang. Da aabnedes Doren, og Unterburgstejnens saare Skikkelse traadte ind.

Bogens Sang forsummede straks, og Blodet veg fra hendes Kinder.

"Hvorfor holder Du op med Din Sang?" spurte David, idet han nærmede sig hende.

"Jeg sang kun for mig selv alene, og ikke for nogen Ander," svarede Mojs, idet han se op.

Den saare Skikkelse taug et Øjeblik og syntes at føge ester et andet Tilknytningpunkt.

"Mojs, jeg har meget Nyt at indrette i mit Hus, vil Du ikke engang tage i Øjlyn," vedblev han.

"Hvorfor? Jeg er ikke saa nygjærig."

"Jeg mener, at det ikke kan være Dig saa gamle ligegeyligt."

"Jo, det er mig ligegeyligt. Du kan i Dit Hus foretage Dig for mig, hvad Du vil."

"Efterom Du dog ogsaa vil komme til at bo i det, saa vilde det være mig hjært, om jeg havde truffet Din Smag," sagde David.

"Jeg bo deri?" gæntog Mojs, idet hun langsomt løftede sine Øjne i øver. "Din Hulommelse maa være fort, ellers

wilde Du ikke have forglemt, hvad jeg har sagt Dig."

"Det funde ikke være Dit Aavor."

"Det var mit Aavor, med Dig har jeg aldrig drevet Spog."

Unterburgstejnens traadte nærmere hen til hende.

"Jeg mener Dig det saa godt," sagde han og greb Pigenes Haand.

Hurtigt trak Mojs den til sig og sprang op.

"Kom mig ikke nær!" raaede hun heftigt og truende.

"Og om jeg saa desværet gjorde det?" svarede David lende og stakte Haanden ud efter hende, som om han vilde omfavne hende.

Han vilde ikke have flyet nogen Pengesoprelse for at leje en fremmed Haand til denne Forbrydelse, men funde saa ikke denne Haand engang optroede som Bidne imod ham? Kun den øjende Tiden, der vedligeholdt igjen drog ud paa Gemsejagt, fulgte efter ham, og deroppe paa den ensomme Hjeldsam fende ham en Kugle i Hjertet. Men funde altsigelv ikke Tilstedet hidpaa et Bidne? Kunne han ubemerket vandre om i Bjergene og vendte tilbage, uden at Nogen bemærkede ham?

Han vilde ikke have flyet nogen Pengesoprelse for at leje en fremmed Haand til denne Forbrydelse, men funde saa ikke denne Haand engang optroede som Bidne imod ham? Kun den øjende Tiden, der vedligeholdt igjen drog ud paa Gemsejagt, fulgte efter ham, og deroppe paa den ensomme Hjeldsam fende ham en Kugle i Hjertet. Men funde altsigelv ikke Tilstedet hidpaa et Bidne? Kunne han ubemerket vandre om i Bjergene og vendte tilbage, uden at Nogen bemærkede ham?

Han vilde ikke have flyet nogen Pengesoprelse for at leje en fremmed Haand til denne Forbrydelse, men funde saa ikke denne Haand engang optroede som Bidne imod ham? Kun den øjende Tiden, der vedligeholdt igjen drog ud paa Gemsejagt, fulgte efter ham, og deroppe paa den ensomme Hjeldsam fende ham en Kugle i Hjertet. Men funde altsigelv ikke Tilstedet hidpaa et Bidne? Kunne han ubemerket vandre om i Bjergene og vendte tilbage, uden at Nogen bemærkede ham?

Han vilde ikke have flyet nogen Pengesoprelse for at leje en fremmed Haand til denne Forbrydelse, men funde saa ikke denne Haand engang optroede som Bidne imod ham? Kun den øjende Tiden, der vedligeholdt igjen drog ud paa Gemsejagt, fulgte efter ham, og deroppe paa den ensomme Hjeldsam fende ham en Kugle i Hjertet. Men funde altsigelv ikke Tilstedet hidpaa et Bidne? Kunne han ubemerket vandre om i Bjergene og vendte tilbage, uden at Nogen bemærkede ham?

Han vilde ikke have flyet nogen Pengesoprelse for at leje en fremmed Haand til denne Forbrydelse, men funde saa ikke denne Haand engang optroede som Bidne imod ham? Kun den øjende Tiden, der vedligeholdt igjen drog ud paa Gemsejagt, fulgte efter ham, og deroppe paa den ensomme Hjeldsam fende ham en Kugle i Hjertet. Men funde altsigelv ikke Tilstedet hidpaa et Bidne? Kunne han ubemerket vandre om i Bjergene og vendte tilbage, uden at Nogen bemærkede ham?

Han vilde ikke have flyet nogen Pengesoprelse for at leje en fremmed Haand til denne Forbrydelse, men funde saa ikke denne Haand engang optroede som Bidne imod ham? Kun den øjende Tiden, der vedligeholdt igjen drog ud paa Gemsejagt, fulgte efter ham, og deroppe paa den ensomme Hjeldsam fende ham en Kugle i Hjertet. Men funde altsigelv ikke Tilstedet hidpaa et Bidne? Kunne han ubemerket vandre om i Bjergene og vendte tilbage, uden at Nogen bemærkede ham?

Han vilde ikke have flyet nogen Pengesoprelse for at leje en fremmed Haand til denne Forbrydelse, men funde saa ikke denne Haand engang optroede som Bidne imod ham? Kun den øjende Tiden, der vedligeholdt igjen drog ud paa Gemsejagt, fulgte efter ham, og deroppe paa den ensomme Hjeldsam fende ham en Kugle i Hjertet. Men funde altsigelv ikke Tilstedet hidpaa et Bidne? Kunne han ubemerket vandre om i Bjergene og vendte tilbage, uden at Nogen bemærkede ham?

Han vilde ikke have flyet nogen Pengesoprelse for at leje en fremmed Haand til denne Forbrydelse, men funde saa ikke denne Haand engang optroede som Bidne imod ham? Kun den øjende Tiden, der vedligeholdt igjen drog ud paa Gemsejagt, fulgte efter ham, og deroppe paa den ensomme Hjeldsam fende ham en Kugle i Hjertet. Men funde altsigelv ikke Tilstedet hidpaa et Bidne? Kunne han ubemerket vandre om i Bjergene og vendte tilbage, uden at Nogen bemærkede ham?

Han vilde ikke have flyet nogen Pengesoprelse for at leje en fremmed Haand til denne Forbrydelse, men funde saa ikke denne Haand engang optroede som Bidne imod ham? Kun den øjende Tiden, der vedligeholdt igjen drog ud paa Gemsejagt, fulgte efter ham, og deroppe paa den ensomme Hjeldsam fende ham en Kugle i Hjertet. Men funde altsigelv ikke Tilstedet hidpaa et Bidne? Kunne han ubemerket vandre om i Bjergene og vendte tilbage, uden at Nogen bemærkede ham?

Han vilde ikke have flyet nogen Pengesoprelse for at leje en fremmed Haand til denne Forbrydelse, men funde saa ikke denne Haand engang optroede som Bidne imod ham? Kun den øjende Tiden, der vedligeholdt igjen drog ud paa Gemsejagt, fulgte efter ham, og deroppe paa den ensomme Hjeldsam fende ham en Kugle i Hjertet. Men funde altsigelv ikke Tilstedet hidpaa et Bidne? Kunne han ubemerket vandre om i Bjergene og vendte tilbage, uden at Nogen bemærkede ham?

Han vilde ikke have flyet nogen Pengesoprelse for at leje en fremmed Haand til denne Forbrydelse, men funde saa ikke denne Haand engang optroede som Bidne imod ham? Kun den øjende Tiden, der vedligeholdt igjen drog ud paa Gemsejagt, fulgte efter ham, og deroppe paa den ensomme Hjeldsam fende ham en Kugle i Hjertet. Men funde altsigelv ikke Tilstedet hidpaa et Bidne? Kunne han ubemerket vandre om i Bjergene og vendte tilbage, uden at Nogen bemærkede ham?

Han vilde ikke have flyet nogen Pengesoprelse for at leje en fremmed Haand til denne Forbrydelse, men funde saa ikke denne Haand engang optroede som Bidne imod ham? Kun den øjende Tiden, der vedligeholdt igjen drog ud paa Gemsejagt, fulgte efter ham, og deroppe paa den ensomme Hjeldsam fende ham en Kugle i Hjertet. Men funde altsigelv ikke Tilstedet hidpaa et Bidne? Kunne han ubemerket vandre om i Bjergene og vendte tilbage, uden at Nogen bemærkede ham?

Han vilde ikke have flyet nogen Pengesoprelse for at leje en fremmed Haand til denne Forbrydelse, men funde saa ikke denne Haand engang optroede som Bidne imod ham? Kun den øjende Tiden, der vedligeholdt igjen drog ud paa Gemsejagt, fulgte efter ham, og deroppe paa den ensomme Hjeldsam fende ham en Kugle i Hjertet. Men funde altsigelv ikke Tilstedet hidpaa et Bidne? Kunne han ubemerket vandre om i Bjergene og vendte tilbage, uden at Nogen bemærkede ham?

Han vilde ikke have flyet nogen Pengesoprelse for at leje en fremmed Haand til denne Forbrydelse, men funde saa ikke denne Haand engang optroede som Bidne imod ham? Kun den øjende Tiden, der vedligeholdt igjen drog ud paa Gemsejagt, fulgte efter ham, og deroppe paa den ensomme Hjeldsam fende ham en Kugle i Hjertet. Men funde altsigelv ikke Tilstedet hidpaa et Bidne? Kunne han ubemerket vandre om i Bjergene og vendte tilbage, uden at Nogen bemærkede ham?

Han vilde ikke have flyet nogen Pengesoprelse for at leje en fremmed Haand til denne Forbrydelse, men funde saa ikke denne Haand engang optroede som Bidne imod ham? Kun den øjende Tiden, der vedligeholdt igjen drog ud paa Gemsejagt, fulgte efter ham, og deroppe paa den ensomme Hjeldsam fende ham en Kugle i Hjertet. Men funde altsigelv ikke Tilstedet hidpaa et Bidne? Kunne han ubemerket vandre om i Bjergene og vendte tilbage, uden at Nogen bemærkede ham?